

[Tove Nielsen.]

også på dette område. Venstre mener derfor, at vi er nået frem til en acceptabel løsning gående ud på, at alle lærerstuderende har mulighed for at vælge ét og kun ét instrument. Herigennem er der dels taget hensyn til besparelserne, dels til en forsvarlig undervisningssituation, og fra venstres side er vi glade for, at ministeren har villet imødekomme os i dette ønske.

I den senere tid er det med større og større alvor gået op for os alle, at der virkelig skal spares. Må jeg til det sige, at vi i venstre også har den opfattelse, at studietiden på seminarierne kan og bør forkortes. Det vil give en ikke uvæsentlig besparelse, hvis man nedsætter studietiden til tre år, og hvad der også må tages med i betragtning er, at uddannelsen som sådan ikke lider noget som helst ved at blive kortere.

Vi er desuden enige om i udvalget og i de fem partier, at det tredje linjefag som led i besparelserne også skal bortfalde. Det må give en yderligere tilskyndelse til at forkorte studiet. Målet må i det hele taget være at intensivere studietiden og også derved gøre den kortere. Det må jo være i samfundets interesse.

Vort håb er nu, da folkeskolereformens ikrafttræden er udskudt for en tid, at vi bl. a. kan udnytte tiden til at koordinere læreruddannelsen med de intentioner, der måtte ligge i en ny folkeskolereform. Der må være en nøje sammenhæng mellem disse to grene af uddannelsessektoren; det har nemlig også meget at gøre med besparelser.

Samuelson: Jeg har ikke mange bemærkninger at tilføje. Det er jo et udpræget besparelseslovsforslag. Der er vel ikke nogen af os, der er særlig lykkelige for, at man må klippe det tredje linjefag fra, men jeg mener, at det i situationen er absolut nødvendigt. Vi kan også tilslutte os, at der kommer strammere regler for linjefagsskifte.

Den mødepligt, som ministeren stiller i udsigt, kan vi acceptere. Men ét er at indføre begrebet mødepligt. Noget andet er, hvordan man sikrer, at en sådan mødepligt bliver håndhævet. Det er, synes jeg, forudsætningen, at man finder nogle metoder, så man kan håndhæve mødepligten, for ellers kan det komme til at virke som et slag i luften.

Jeg synes, det er lykkeligt, at vi trods det, at det var et besparelsesforslag, bevarede muligheden for at få sang- og musikundervisning på seminarierne. Vi er sikkert alle sammen klar over, at netop sang og musik har ret dårlige vilkår i den danske folkeskole i dag. Men jeg synes, vi skal passe meget på, at faget sang og musik ikke synker yderligere, men at det tværtimod stimuleres. Jeg vil gerne for øvrigt takke ministeren for, at han ikke tog hensyn til det grusomme angreb, som hans partifælle hr. Knud Nielsen rettede mod orgelspillet. Jeg er kun glad for, at vi fik det bevaret på seminarierne.

Da det er et besparelseslovsforslag, vil jeg gerne anmode ministeren om fortsat at være opmærksom på holdstørrelserne på seminarierne. Vi har hørt om mange eksempler på ganske urimeligt små holdstørrelser, og vi har også hørt om eksempler på, at selv om holdstørrelserne er små, er mødeprocenten endnu mindre. Jeg er overbevist om, at der foregår et kraftigt resourcespild, og det må vi have bragt til ophør.

I betragtning af, at det er et besparelseslovsforslag, synes jeg, at vi kan være glade for, at vi får det gennemført i enighed, og vi kan anbefale tilslutning.

Kristine Heltberg: Jeg skal ikke trætte med at gentage mange af de betragtninger, der er blevet fremført af de tidligere ordførere. Som det fremgår af dem, er der foregået et godt og meget nyttigt udvalgsarbejde, og som følge heraf og af ministerens velvilje er der kommet et brugbart lovsforslag ud af det, selv om jeg tydeligt må afvise enhver form for begejstring eller glæde over, at man skærer det tredje linjefag væk på et tidspunkt, hvor man i virkeligheden endnu ikke har nogen særlig viden om, hvordan det ville have fungeret, hvis det havde fået lov til at virke.

Men tiderne er vist ikke rigtig til at stritte alt for meget imod, og med beklagelse må vi gå ind for, at dette lovsforslag går videre.

Undervisningsministeren (Knud Heinesen): Jeg vil gerne takke udvalget for det gennemførte arbejde og for den afgivne betænkning.

Til hr. Knud Nielsen, som var glad for, at orgelet nu ikke var det eneste, der gav toner